

Arrest

nr. 181 004 van 20 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BYUMA *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 26 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 27 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 juli 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 29 juli 2016 werd ter kennis gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 27/08/2015

Overdracht CGVS: 14/01/2016

Op 14 juni 2016 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 14u05 tot 17u58. U werd bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat Meester Hermans loco Meester Micholt was op het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een sjjiitische Arabier bent, en op 21 april 1989 in de provincie Najaf bent geboren. U woonde vanaf uw geboorte tot uw 4de levensjaar in de Al Shorta wijk in de stad Najaf, vanaf dan woonde u in de Qadissiyah wijk in Najaf met uw familie, uw vader uw moeder, twee broers en vijf zussen. U ging naar de lagere scholen Bayan al Bayanat en El Kidi en u studeerde tot uw 3de jaar middelbaar. Uw middelbare school lag in Zara wijk in Najaf. U moest stoppen met uw school wegens de armoede bij u thuis. U werkte hierdoor ook vanaf jonge leeftijd in de bouw en verkocht groenten op de markt voor een lange periode. U kon nergens een vaste job krijgen. De mannen van twee van uw zussen zijn overleden waardoor ze het, temeer er ook kinderen waren, financieel gezien moeilijk kregen. Ze kregen hulp van een organisatie die zich inzet voor wezen.

Op 1 januari 2015 sloot u zich aan bij deze liefdadigheidsorganisatie die zich inzet voor wezen in Irak, genaamd Alyatem, geleid en gesponsord door de Iraakse sjjiitische geestelijke leider Ayatolla Sayyid M.S. AlHakeem. U wilde zich inzetten voor de maatschappij. U ging werken voor deze organisatie en kreeg een minimumloon uitbetaald. Tevens mocht u eten mee naar huis nemen. In Najaf waren er, zoals elders in Irak, meer en meer betogingen tegen de corruptie en de huidige overheid die religieuze belangen vermengt met politieke belangen. U ging niet uit naam van uw organisatie naar de betogingen, maar u voelde zich geroepen om voor uw rechten op te komen en mee te gaan betogen. U voelde zich als een vertegenwoordiger van de jongeren die andere jongeren aanspoorde om te gaan betogen. U hing spandoeken op. Er waren spionnen van de regeringspartijen onder de manifestanten en op 24 juli kreeg u een dreigtelefoon van een persoon die zei dat hij uw leven niet kon garanderen als u zou blijven betogen. Toch ging u naar de volgende betoging en ook naar een derde. Na een betoging op vrijdag 31 juli 2015 ging u alleen op café zonder uw vrienden. U bleef daar tot 2u 's nachts. Toen u het café verliet besepte u dat een auto u volgde. U wilde de auto afschudden en u zocht uw toevlucht bij een gezin dat u niet kende. Daar kon u 2 uur blijven, ze brachten u met de wagen naar huis. Toen u uw ouders dit vertelde, verweten ze u te zijn gaan betogen. U besliste om uw ouders te ontzien door uw huis te verlaten op 1 augustus 2015. U bleef gedurende 13 dagen op verschillende adressen in Najaf, waaronder 2 dagen bij een oom, 1 nacht bij een vriend en dan bij een vriend van uw neef.

U verliet Irak op 14 augustus 2015 via de luchthaven van Najaf naar Turkije, waar u 4 dagen bent gebleven. Op 19 augustus stak u de grens over naar Griekenland en dan via Macedonië, Servië, Oostenrijk en Duitsland kwam u aan in België op 26 augustus 's nachts. Een dag later, op 27 augustus 2015, vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in Brussel.

Na uw aankomst in België hoorde u dat de mensen die naar u zochten tweemaal naar uw ouders hun huis gegaan zijn om naar u te vragen. Uw vader diende op 22 september 2015 een klacht in naar aanleiding van het gegeven dat u op 1 augustus 2015 werd bedreigd door onbekenden. Op 21 maart 2016 is uw broer Achmed ontvoerd toen hij op een afgelegen plaats ver weg van de stad aan het werk was. Hij werd 2 à 3 dagen vastgehouden door onbekende personen. Uw broer weet niet van welke organisatie ze waren maar ze spraken over Amar Al Hakeem, een leider van de Dawa partij. Uw broer werd mishandeld door middel van 'waterboarding'.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende (originele) documenten voor: identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, badge 'Orphan Charity Foundation', klacht bij rechtbank Najaf, ontvangstbewijs DHL. Alsook had u een CD-Rom bij met filmpjes en foto's van sociale media, en u had 4 briefjes bij als geheugensteun voor data. Verder legde u volgende documenten voor: foto's betoging (2), identiteitskaarten (kopies) van uw familie, medisch attest broer, foto van uw gewonde broer.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er absoluut niet in slaagt de door u aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

U geeft bij het CGVS aan dat u tweemaal bedreigd werd naar aanleiding van uw deelname aan drie betogingen, waaronder betogingen op 24 juli 2015 en op 31 juli 2015 (CGVS p.3, p.9-11). Wanneer u gevraagd werd tegen wie u specifiek protesteerde, geeft u bij het CGVS aan dat u tegen religieuze en politieke personen betoogde die meer voor zichzelf dan voor anderen willen bereiken en voegt u toe dat uw regio Najaf bekend staat als een stad van religieuze (sjjiitische) wetenschap (CGVS p.9). Door uw deelname hieraan zou u bedreigd worden (CGVS p.9-10). Uw bewering dat u betoogde tegen de sterke positie van de religie in uw samenleving en hierdoor persoonlijk bedreigd zou worden kan gelet op uw

manier van handelen niet overtuigen. Zo stelt u enerzijds tegen de religieus-politieke leiders te hebben betoogd doch anderzijds geeft u aan te hebben gewerkt voor de liefdadigheidsorganisatie Alyatem, waarvoor u werkte sinds 1 januari 2015 (CGVS p.7, p.9) en waarvan u een loon ontving op het moment dat u ging betogen (CGVS p.7). Dit is immers een sjiiitische organisatie die zelf geleid wordt door een hoge sjiiitische geestelijke persoon Mohammed Saeed Al Hakeem (Vragenlijst DVZ, Vraag 3 en CGVS p.13) wiens sjiiitische broer de leider is van een sjiiitische politieke partij volgens uw verklaring (CGVS p.13). U hiermee geconfronteerd, vergoelijkt u dat Mohammed Saeed Al Hakeem niet corrupt is in tegenstelling tot zijn broer en familie (CGVS p. 13). Dit argument biedt geen afdoende verschooning om uw handelswijze te kunnen verklaren daar u nooit eerder aangaf dat deze 'tegenstelling' binnen de familie Al Hakeem voor u belangrijk zou zijn en u zich er daardoor mee kon verzoenen te werken voor deze organisatie. U haalde dit bijvoorbeeld niet spontaan aan tijdens de bespreking van uw asielmotieven, noch bij DVZ noch bij het CGVS (Vragenlijst DVZ, CGVS p.9-13). U maakte daarenboven noch bij het CGVS noch bij DVZ allusie op het gegeven dat deze persoon een geestelijke is en uw organisatie vanuit de sjiiitische visie gericht is op de maatschappij. De vaststelling dat u dit nooit eerder hebt vermeld komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Het weinig geloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt nog versterkt als na onderzoek door het CGVS blijkt dat Mohammed Saeed Al Hakeem niet een gewone islamgeleerde maar een Ayatollah is en dat Mohammed Saeed Al Hakeem maar één telg is uit de gerespecteerde sjiiitische Hakeem familie die al generaties in Najaf bekend staan als Islam geleerden (Zie blauwe map websites Alyatem.net en Alhakeem.com). Dat u dit niet vermeldde bij het CGVS en bij DVZ komt uw geloofwaardigheid én de zwaarwichtigheid van uw vrees niet ten goede. Een bezoek aan de website van uw organisatie leert aanvullend dat uw organisatie Alyatem net een verlengstuk is van deze religieuze visie. Alyatem, ook bekend onder de naam Orphan Charity Foundation, blijkt een duidelijk religieuze organisatie die volledig past binnen de visie van deze sjiiitische religieuze leider Mohammed Saeed Al Hakeem. Hiermee wordt duidelijk dat u zelf een sjiiet bent die in Najaf zeer goed ingebed is in de sjiiitische samenleving en zelf werkt voor een organisatie met een duidelijke sjiiitische signatuur. Bovendien geeft u zelf aan dat u sjiiet bent en ook uw stam voor zover u weet sjiiitisch is, behalve misschien enkele sub-stammen (CGVS p.5). U geeft aan dat u en uw ouders normale sjiiitische moslims zijn, niet overdreven maar wel gelovig, u en uw ouders bidden wel degelijk af en toe (CGVS p. 10). Uit dit alles kan niet worden afgeleid dat u problemen met het sjiiitisch gezag op zich zou hebben.

Verder dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken waarom u en uw familie zouden worden gevisieerd naar aanleiding van uw rol in/uw deelname aan deze betogingen. U toonde aan het CGVS foto's van uzelf bij een betoging (CGVS p.12) en het wordt door het CGVS niet betwist dat u aanwezig was bij een (of meerdere) betoging(-en). Echter, bij de bespreking van uw rol in kader van de betogingen ondermijnen vaagheden en discrepanties volledig uw geloofwaardigheid hieromtrent waardoor geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat u betogingen organiseerde, noch dat deze zich richten op Najaf en dat u persoonlijk zou gevisieerd worden. Ten overstaan van DVZ gaf u aan dat u elke vrijdag betogingen in Najaf organiseerde tegen de corruptie binnen de Raad van Najaf (Vragenlijst DVZ, punt 3, vragen 3 en 5). Tijdens uw verklaringen bij het CGVS blijkt echter dat u in Najaf ging betogen zoals enorm vele landgenoten van u in verschillende andere steden doen, niet met een boodschap tegen de leiders van Najaf maar met overal dezelfde boodschap tegen de regering van Irak en tegen de corruptie van alle religieuze leiders (CGVS p.5, p.9). De betogingen noemen jullie "Harak Shabi" gaf u aan, oftewel zijn dat betogingen die openstaan voor iedereen (CGVS p.11) en u geeft aan dat u niet betoogde in naam van uw organisatie (CGVS p.9). Uit uw verklaringen blijkt dat u zich enkel als jongere aansloot bij de betogingen die in het hele land gehouden werden (CGVS p.9). Dit blijkt additioneel ook duidelijk uit de beelden van andere betogingen en getuigenissen die u van (sociale) media haalde en die u via een CDROM bij het CGVS aangaf (CGVS p.5). Uit al uw bijhorende verklaringen blijkt dat u via de CD-ROM voorbeelden aanreikte van wat andere betogers, net als u, zou zijn overkomen (CGVS p.4-5 en p.10-11). Deze voorbeelden van getuigenissen op Al Jazeera of een filmpje op sociale media die u aanhaalde zijn echter geenszins beperkt tot Najaf maar spreidden zich uit over heel Irak. U geeft ook zelf bij het CGVS aan dat u protesteerde tegen het algemene corrupte beleid van uw land (CGVS p.9) en dat heel het land aan het betogen was geslagen (CGVS p.12). Het is bijgevolg ongeloofwaardig dat u in een eerste gesprek enkel aanhaalde dat u zeer specifiek zou protesteren tegen de Raad van Najaf (Vragenlijst DVZ, Vragen 3 en 5) en dat u de Raad van Najaf verdacht van u te bedreigen (Vragenlijst DVZ, punt 3, Vraag 5). Bovendien, gezien uw eerdere verklaringen bij DVZ, is het opvallend dat u het op het CGVS nergens heeft over de Raad van Najaf, niet wanneer u de redenen bespreekt waarom u gaat betogen (CGVS p.4-5, p.9-11) en niet wanneer u spreekt over wie u bedreigde (CGVS p.11). U geeft aan bij het CGVS, in tegenstelling tot bij DVZ, dat u niet weet wie u én uw broer bedreigd zou hebben (CGVS p.11).

Verder dient te worden opgemerkt dat u geen organiserende rol op u nam tijdens de betogingen zoals u eerder beweerde bij DVZ. U geeft aan dat u spandoeken heeft opgehangen tijdens deze betogingen, u

voelde zich als jongere betrokken bij de boodschap, ook wilde u andere jongeren aansporen mee te betogen en op te komen voor hun rechten (CGVS p.9). Uw profiel zou kunnen gekwalificeerd worden als een actieve deelnemer. Dit in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen waarbij u aangaf dat u organisator was van betogingen (Vragenlijst DVZ, punt 3, vraag 5). Dat u bij DVZ aangaf dat u elke vrijdag een betoging organiseerde (Vragenlijst, Vraag5), terwijl u bij het CGVS aangaf dat u slechts naar drie betogingen ging, doet verder de wenkbrauwen fronsen.

Verder haalde u eerst aan bij het CGVS dat u informatie op een CD-ROM aan het CGVS aanbood waaruit zou blijken dat leden die net als u actief zijn bij de organisatie Alyatem gevisieerd zouden worden (CGVS p.4). Wanneer u echter na het bekijken van deze beelden gevraagd werd naar voorbeelden blijkt dat u de mensen op de beelden van de CD-ROM enkel kent van tijdens de betoging en niet van in uw organisatie (CGVS p. 9-11). De betogingen werden volgens u "Harak Shabi" genoemd, betogingen waarop iedereen komt betogen. De persoon Hassan al Barki die u aanhaalt heeft u enkel gezien tijdens de betoging en u werkte nooit samen met hem, verklaarde u (CGVS p. 11). U haalt verder geen enkel voorbeeld aan van een persoon die u zou aansturen of met wie u samenwerkte die iets overkomen is of die gevaar zou lopen. U kan bijgevolg nergens aannemelijk maken dat u persoonlijk meer risico zou lopen dan een andere betoger die louter aan een manifestatie deelnam.

Gelet op deze vaststellingen maakt uw verhaal dat u en uw familie persoonlijk gevisieerd worden wegens uw deelname aan deze betogingen een weinig geloofwaardige indruk. Dit wordt nog onderstreept door volgende vaststellingen. Zo stelde u immers bij DVZ dat u de Raad van Najaf verantwoordelijk achtte voor uw bedreiging (Vragenlijst DVZ, punt 3, vraag 5), terwijl u bij het CGVS aangeeft dat u het niet weet, dat er vele partijen zijn in Irak en dat vele partijen spionnen stuurden naar de betogingen (CGVS p.9-10). U denkt verder dat deze partijen mensen hebben ingehuurd om u te vermoorden (CGVS p.10), wat toch wel een heel andere weergave van de feiten is. U haalde aan dat de mensen die u zochten tweemaal bij uw ouders langsgingen (CGVS p.11), terwijl u eerder maar één datum aangaf, meer bepaald 11 januari (CGVS p.3) en vervolgens zei u dan dat verschillende mensen waren langs geweest op verschillende momenten (CGVS p.8). U beweerde verder dat deze mensen uw broer ontvoerden op 21 maart 2016 (CGVS p. 3-4, p.11) waarbij hij 2 à 3 dagen werd vastgehouden en waarbij hij mishandeld werd. U gevraagd naar de daders van de ontvoering heeft u eerst geen enkel idee wie ze zijn (CGVS p.3), waarna u later verklaarde dat uw broer hoorde dat ze spraken over Amar Al Hakim, de leider van de Dawa partij (CGVS p.11). Amar zou dan een broer zijn van de leider van uw liefdadigheidsorganisatie maar dat kan helemaal niet overtuigen daar u dit nooit spontaan vermeldde bij de bespreking uw vrees (CGVS p.9-11), de bespreking van uw organisatie (CGVS p.4, p.7, p.9, p.13), of eerder bij de bespreking van de bedreiging van uw broer of ouders (CGVS p.3-4).

Gezien de vele gevonden discrepanties en vaagheden kan het verder absoluut niet overtuigen dat u een bepaald deel van het DVZ verslag in vraag stelt en is uw houding tegenover het verslag van dit eerste gesprek compleet misplaatst (CGVS p.2-4). Niet al deze discrepanties kunnen verklaard worden door een vergissing of verkeerde vertaling. De kwaadwilligheid die u veronderstelde van de tolk in het eerste gesprek, is gelet op de vele gevonden discrepanties, ongeloofwaardig. Het feit dat u vroeg een spiekbrieftje te mogen gebruiken met betrekking tot de data (CGVS, p.6) doet gelet op de gevonden discrepanties verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen. Het is immers de taak van asielzoeker om zich ter dege voor te bereiden op een interview om spontaan zijn verhaal te kunnen vertellen. Een spiekbrieftje met data willen gebruiken, komt de geloofwaardigheid van de asielzoeker in dezer niet ten goede.

Ook de documenten die u neerlegt kunnen de appreciatie niet ombuigen in positieve zin. De documenten betreffende uw identiteit en die van uw familie staan niet ter discussie. Uw loutere lidmaatschap van de Orphan Charity Foundation wordt op zich niet betwist, doch deze badge is geen bewijs van de door u beweerde problemen. De foto's waarop u te zien bent op een betoging bieden enkel een aanwijzing van het gegeven dat u op een (of meerdere) betogingen aanwezig was, niets meer en niets minder. De foto met daarop uw gewonde broer geeft niets weer over de plaats, de omstandigheden waarin dit gebeurde of de aard van de opgelopen verwondingen. Een dergelijke foto kan enkel ter ondersteuning dienen van geloofwaardige verklaringen. Dat is hier niet het geval. Dezelfde redenering gaat op voor het medisch attest over de verwonding die uw broer opliep. Dat attest lijkt verder bijzonder amateuristisch opgesteld met vele fouten tegen de Engelse taal. Ook de klacht bij de rechtbank van Najaf die u neerlegde kan enkel dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval, en zoals reeds werd aangestipt, niet het geval is. Bovendien dient wat betreft Irak te worden gewezen op de veelvuldige corruptie en documentenfraude waarbij elk document zeer gemakkelijk verkrijgbaar en/of namaakbaar is (zie blauwe map: COI FOCUS- Irak Corruptie en Documentenfraude – oktober 2016).

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nassariyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van de volgende bepalingen:

- “☐ Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;
- ☐ Schending van artikel 1A van de Conventie van Genève;
- ☐ Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.
- ☐ Schending van de zorgvuldigheidsplicht;”

Verzoeker bespreekt het begrip “vluchteling”, zoals gedefinieerd in artikel 1 van het vluchtelingenverdrag en past de elementen van deze definitie toe.

Hij stelt dat in de bestreden beslissing wordt uitgegaan van de verkeerde veronderstellingen, want hij heeft wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging en gaat in op (1) zijn drijfveer voor de protesten, (2) zijn rol binnen de protestbeweging, (3) de bedreigingen van verzoeker en zijn broer en (4) zijn nervositeit bij het afleggen van zijn verklaringen. Hij licht toe als volgt:

“- Drijfveer voor protesten

Waar verweerder de beweegredenen van verzoeker om zich in te zetten ongeloofwaardig noemt gaat zij compleet voorbij aan de complexiteit van de Iraakse samenleving.

Zo noemt verweerder het ongeloofwaardig dat verzoeker zou protesteren tegen “religieuze en politieke figuren die meer voor zichzelf dan voor anderen willen bereiken” (administratief dossier verweerder, gehoorverslag CGVS, 14 juni 2016, p.9) en in het bijzonder tegen de in Najaf erg belangrijke politicus Amar Al Hakeem, maar op hetzelfde ogenblik werkzaam was als betaald vrijwilliger bij Alyatem. Dit is een liefdadigheidsorganisatie die door diens broer, Groot Ayatollah Muammad Saeed Al Hakeem, werd geleid.

Bovendien merkt verweerder op dat het eigenaardig zou zijn dat verzoeker ging betogen, terwijl hij zelf Sjiit is en hij klaarblijkelijk geen probleem heeft het Sjiitische gezag op zich.

Verzoeker heeft echter steeds erg duidelijk gemaakt dat het de corruptie binnen de overheid, in bijzonder in Najaf, was waartegen hij zich wilde verzetten. Hij heeft geen probleem met de Sjiitische godsdienst an sich, een strekking binnen de islam die er net om bekend staat solidariteit en het ‘opkomen voor de kleine man’ centraal te plaatsen. Verzoeker verzette zich echter tegen die politici die religie willen misbruiken om persoonlijke macht te verwerven.

“Het kan niet dat een religieuze man het land naar beneden trekt. In naam van religies trekken ze het land naar beneden.”

“Ik haat iemand die doet alsof hij een goede gelovige is, terwijl hij corrupt is.”

(Adminisitatief dossier verweerder, gehoorverslag CGVS 14 juni 2016, pp. 9 en 10)

Waar verweerder er van uitgaat dat deelname aan deze betogingen én sjiïet zijn in hoofde van verzoeker niet te verzoenen zouden kunnen zijn, geeft zij blijk van een te beperkt begrip van de Iraakse samenleving.

De protesten die in de zomer van 2015 uitbraken werden net gesteund door erg vooraanstaande geestelijken zoals Muqtada Al Sadr en Groot Ayatollah Al Sistani. Deze geestelijken kiezen er bewust voor om geen politiek ambt op zich te nemen.

"Sistani delivered a sermon during those protests calling upon Abadi to tackle this corruption.

A few months later, Sadr followed Sistani's lead, continuing the pressure on the prime minister to follow through with those reforms.

Sadr has developed Sistani's model of a cleric who does not hold political office, but influences government in the form of the clergy as loyal opposition. However, they differ in terms of the style of pressure. Sistani rarely makes public appearance and his influence is conveyed subtly through sermons and religious declarations.

In February, Sadr rallied the "Iraqi Shia street" in massive outpourings of fealty, more akin to the rallies of Hassan Nasrallah of Hezbollah. Sadr's own website highlighted his ability to bring "millions" on to the streets during this rally.

(stuk 33 Al-Jazeera, Iraq: The reinvention of Muqtada al-Sadr, 9 maart 2016, te consulteren via: <http://www.aljazeera.com/indepth/opinion/2016/03/iraq-reinvention-muqtada-al-sadr-160309061939234.html>)

De protesten, die vandaag nog steeds doorgaan, overstijgen zelfs de soenna - shia tegenstellingen, maar leggen tegenstellingen binnen de geloofsgemeenschappen bloot:

"..., illuminating how analysing Iraq's politics through the Shia-Sunni binary fails to account for intense intra-sectarian political rivalries.

Sadr's actions from 2013 onwards do not follow the neat pattern of sectarian-driven politics. He sought to portray himself as part of a combined, deprived Arab Sunni-Shia opposition against an Arab Shia-Sunni political elite that was seen as indifferent to their demands, corrupt and ineffective in terms of governance."

(stuk 33 Al-Jazeera, Iraq: The reinvention of Muqtada al-Sadr, 9 maart 2016, te consulteren via: <http://www.aljazeera.com/indepth/opinion/2016/03/iraq-reinvention-muqtada-al-sadr-160309061939234.html>)

Ook Groot Ayatollah Muhammed Saeed Al Hakeem, die net als Groot Ayatollah Al-Sistani één van de vier leden is van het uiterst invloedrijke Hawza (seminarie) van Najaf, staat in de ogen van verzoeker boven de politieke postjespakkerij en corruptie waar hij tegen protesteerde. Verzoeker heeft grote bewondering van Groot Ayatollah Muhammed Saeed Al Hakeem.

Men zou zelfs kunnen besluiten dat het verzoeker waarschijnlijk net nog kwader maakte dat iemand als Amar Al Hakeem net legitimiteit kan verwerven via zijn geestelijke broer.

Daarnaast wenst verzoeker hier te verduidelijken dat de organisatie waarbinnen hij actief was, Alyatem (of the Orphan Charity Foundation) zichzelf duidelijk profileert als een *"humanistic independent foundation that cares for orphans' affairs in general and terrorism orphans in particular."* (Administratief dossier verweerder, neerslag Alyatem.net). Bovendien is het zo dat Groot Ayatollah Muhammed Saeed Al Hakeem geldschieter was van deze organisatie, maar het absoluut niet zo was dat verzoeker in het dagelijkse leven in contact met hem stond. Van verzoeker verwachten dat hij in een eerdere fase van het verhoor reeds de band tussen beiden had uitgelicht is niet redelijk, zeker aangezien verzoeker in beide verhoren steeds duidelijk heeft verklaard dat zijn lidmaatschap en werk bij Alyatem losstond van zijn deelname aan de protesten.

- Rol binnen protestbeweging

Dat verzoeker geen organiserende rol zou hebben gespeeld bij de protesten, is een loutere interpretatie van verweerder.

Verzoeker nam al deel aan de protesten toen deze nog in kinderschoenen stonden. Hij was een demonstrant van het eerste uur. Het is dan ook zo dat op het ogenblik dat hij er aan deelnam deze protesten vooral gericht waren tegen de lokale autoriteiten. In een later stadium, vanaf augustus 2015, zouden deze pas echt beginnen kaderen binnen een nationale protestgolf.

Verzoeker hing tijdens deze betogingen spandoeken op en overhaalde eigenhandig een vijftiental van zijn vrienden om mee te gaan betogen. Verzoeker meent dan ook dat hij zich terecht medeorganisator mag noemen, van een protestbeweging die op dat ogenblik een uitgesproken spontaan en decentraal karakter had. Het was net omwille van zijn actieve inzet dat hij vervolgens geviseerd werd. Minimaal heerste dus de perceptie bij zijn vervolgers dat hij een erg belangrijke rol vervulde bij de organisatie.

Verzoeker wenst hier ook te verduidelijken dat hij wel degelijk aan meer dan drie betogingen deelnam. Tijdens het verhoor bij verweerster gaf hij slechts aan dat hij na de betoging van 24 juli 2015, waarna hij bedreigd werd, nog tweemaal ging betogen.

"Ik was bang, toch ging volgende betoging terug, een derde ook."

(Administratief dossier van verweerster, gehoorverslag CGVS 14 juni 2016, p. 9)

Verzoeker ging 8 of 9 weken lang elke vrijdag protesteren. Verzoeker betreurt dat uit zijn verklaringen bij verweerster zou kunnen worden afgeleid dat het slechts over drie betogingen ging.

- Bedreigingen van verzoeker en zijn broer

Verzoeker heeft tijdens zijn beide verhoren duidelijk aangegeven dat de protesten werden geïnfiltreerd door personen die gelieerd zijn aan de overheid waartegen werd geprotesteerd, in dit geval de Raad van Najaf. Verweerster ziet ook hier tegenstellingen die er geen zijn.

Verzoeker wenst in deze verklaringen te volharden.

De personen die naar hem op zoek waren hebben nog tweemaal bij zijn ouders naar hem geïnformeerd. 11 januari 2016 is de enige exacte datum die hij zich hierover kan herinneren.

Tenslotte wenst verzoeker nogmaals te verduidelijken dat deze bezoeken na zijn verhoor bij Dienst Vreemdelingenzaken (24 december 2015) plaatsvonden. Ook de ontvoering van zijn broer, die plaatsvond op 21 maart 2016, vond na het eerste verhoor plaats. Deze ontvoering was een gevolg van het persoonlijke vluchtrelaas van verzoeker. Verzoeker heeft hier dan ook op een logisch ogenblik in het gehoor over verteld, nadat hij zijn persoonlijke relaas uit de doeken had gedaan.

Overigens gaf verzoeker, toen bij aanvang van het verhoor de stukken werden opgelijst, al aan dat hij een foto van de verwondingen van zijn broer wilde voorleggen (Administratief dossier van verweerster, gehoorverslag CGVS 14 juni 2016, p.4). De beweringen van verweerster hieromtrent stroken niet met de realiteit.

- Nervositeit verzoeker

Tot slot betreurt verzoeker het feit dat het hem in de bestreden beslissing aangewreven wordt dat hij tijdens zijn verhoor spiekbriefjes meenam, om zich bepaalde data correct te herinneren.

Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoeker tijdens dit gehoor bijzonder nerveus was. Dit is ook niet zo verwonderlijk, wanneer men weet wat er voor verzoeker allemaal op het spel stond. Tijdens het verhoor bij Dienst Vreemdelingenzaken waren heel wat fouten in de neerslag geslopen.

Verzoeker wou dan ook, ondanks zijn nervositeit, koste wat het kost vermijden dat hij fouten zou maken of een black-out zou krijgen. Dit in de bestreden beslissing opwerpen als een argument dat de ongelooftwaardigheid van verzoeker zou bewijzen, is niet redelijk."

- Verzoeker voert in een tweede middel een schending aan van de volgende bepalingen:

"□ Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;

□ Schending van de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiäre bescherming);

□ Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."

Verzoeker benadrukt dat zijn identiteit en afkomst niet worden betwijfeld. Het geweld in Irak neemt op dit ogenblik danig grote proporties aan zodat sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en dit geldt voor gans Irak, dus ook voor het zuiden.

Volgens verzoeker houdt de Commissaris-generaal onvoldoende rekening met de aanwezige objectieve informatie over de situatie voor burgers in Zuid-Irak. Hij verwijst naar UNHCR's "Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 en naar een arrest van de Raad (verzoekschrift, stuk 3 en 4).

"Zoals blijkt uit objectieve informatie blijft de veiligheidssituatie er achteruitgaan. Naarmate IS in het noorden teruggedrongen wordt beroept het zich op grote en bloedige aanslagen in het sjiitische Zuiden om de druk op haar posities te verlichten. De escalatie van het geweld is slechts een kwestie van tijd."

Hij baseert zich hiervoor op de algemene informatie over de situatie in Irak en Zuid-Irak die hij voegt bij het verzoekschrift (stukken 5-26 en 28-32). Uiteraard heeft het gewapende conflict ook humanitaire gevolgen, en niet op zijn minst in Zuid-Irak. Ook hier moet rekening mee worden gehouden.

Verzoeker gaat in op de (mogelijke) moeilijkheden voor IDP's, de levensomstandigheden en de lage toegang tot gezondheidszorg in het zuiden van Irak. Hij wijst erop dat IS de controle heeft over de watertoevoer in de zuidelijke provincies. Gelet op de extreme temperaturen en de droogte dreigt aldaar een enorme humanitaire crisis.

Verzoeker stelt dat de informatie in het administratief dossier onvoldoende actueel is. Hij verwijst naar een arrest van de Raad, dat handelde over de situatie in Kerbala in Zuid-Irak.

Gelet op het voormelde meent verzoeker dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet. Hij benadrukt nogmaals de humanitaire gevolgen van het conflict. Het geweld blijft sluimeren, de levensomstandigheden zijn mensonwaardig en opbouw is een werk van lange adem. Humanitaire hulp blijft uit.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten:

- UNHCR's "*Position on returns to Iraq*" van 27 oktober 2014 (stuk 3)
- arrest van de Raad (stuk 4)
- algemene informatie over de situatie in (Zuid-)Irak (stuk 5-32)
- artikel "*Iraq: The reinvention of Moqtada al-Sadr*" van Al-Jazeera van 9 maart 2016 (stuk 33).

2.1.3. In de nota met opmerkingen betoogt de Commissaris-generaal dat er geen gegronde middelen werden aangevoerd en voegt hij volgende documenten:

- COI Focus "*Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak.*" van Cedoca van 4 augustus 2016 (stuk 1)
- COI Focus "*Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer.*" van Cedoca van 12 juli 2016 (stuk 2).

2.1.4. In een aanvullende nota van 15 november 2016 voegt verzoeker volgende documenten ter ondersteuning van zijn beroep:

- Foto's van zijn kennis A.D. (stuk 34)
- Facebookinformatie (stuk 35)
- Uitnodiging voor de manifestatie van 3 september 2016 (stuk 36)
- Facebookinformatie (stuk 37)
- Oproep tot manifestatie (stuk 38)
- Cd-rom met videobeelden van Al-Nadzef TV (stuk 39).

2.1.5. Bij een aanvullende nota van 28 november 2016 voegt de Commissaris-generaal UNHCR's "*Position on Returns to Iraq*" van 14 november 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat zijn drijfveer voor de protesten en zijn rol binnen de protestbeweging verkeerd is beoordeeld door de Commissaris-generaal, aangezien de bestreden beslissing een exhaustief onderzoek doet van de verklaringen die verzoeker over zijn deelname aan de manifestaties heeft afgelegd. Hij kan niet in redelijkheid voorhouden dat hij steeds heeft verklaard dat

zijn lidmaatschap en werk voor de liefdadigheidsorganisatie losstaat van zijn deelname aan straatprotesten, nu verzoeker bij aanvang van de asielpprocedure wel degelijk samen heeft vermeld dat hij actief was voor deze organisatie en dat zijn laatste manifestatie op 24 juli 2015 was, dat deze manifestatie gericht was tegen de Raad van Najaf, tegen de corruptie en fraude in de provincie en dat er verandering moest komen en een nieuwe Raad (CGVS-vragenlijst, stuk 12, p. 1). Verzoeker ondergraaft in het verzoekschrift zijn geloofwaardigheid nog verder door thans voor te houden dat hij na de betoging van 24 juli 2015 nog twee keer ging betogen. Indien hij nog twee keer op vrijdag ging betogen, dan betekent dit dat verzoeker in augustus 2015 ook nog zou hebben betoogd, terwijl hij noch bij aanvang van de asielpprocedure, noch tijdens het CGVS-interview dergelijke verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen over de bedreigingen die hij en zijn broer hebben ondergaan en het feit dat de personen die hen bedreigden nog bij zijn ouders zijn geweest.

Waar verzoeker tot slot verwijst naar het CGVS-interview, toont hij onvoldoende concreet aan dat hij te nerveus was en niet in staat is geweest om spontaan coherente en aannemelijke verklaringen af te leggen en dit omwille van de impact van het afgelegde CGVS-interview. Van bij het begin van het CGVS-interview wordt verzoeker uitgelegd hoe dit interview zal verlopen, wie erbij aanwezig is en wat van verzoeker wordt verwacht. Het is immers normaal dat verzoeker gespannen was en dat het interview ingaat op alle relevante elementen van de asielaanvraag, maar dit argument kan niet op zich en op dergelijke, algemene wijze worden gebruikt om verzoekers verklaringen niet te kunnen beoordelen op hun duidelijkheid, nauwkeurigheid en coherentie. Het asielrelaas heeft immers betrekking op belangrijke feiten en gebeurtenissen die een asielzoeker persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen voor het vertrek uit zijn land van herkomst, zodat minstens van hem kan worden verwacht dat hij hierover aannemelijke en doorleefde verklaringen aflegt. Na lezing van het CGVS-gehoorverslag blijkt niet dat er sprake kan zijn van concrete elementen die een verkeerde beoordeling van verzoekers verklaringen ondersteunen.

Verzoeker volhardt in zijn afgelegde verklaringen over zijn vrees voor vervolging omwille van zijn risicoprofiel als deelnemer van manifestaties, zijn lidmaatschap van een liefdadigheidsorganisatie en het geheel van elementen die duiden op het feit dat hij, zijn boer en zijn familie worden gevisieerd, maar gaat voorbij aan de concrete motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, waarom er geen geloof kan worden gehecht aan deze vrees voor vervolging:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er absoluut niet in slaagt de door u aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

U geeft bij het CGVS aan dat u tweemaal bedreigd werd naar aanleiding van uw deelname aan drie betogingen, waaronder betogingen op 24 juli 2015 en op 31 juli 2015 (CGVS p.3, p.9-11). Wanneer u gevraagd werd tegen wie u specifiek protesteerde, geeft u bij het CGVS aan dat u tegen religieuze en politieke personen betoogde die meer voor zichzelf dan voor anderen willen bereiken en voegt u toe dat uw regio Najaf bekend staat als een stad van religieuze (sjiitische) wetenschap (CGVS p.9). Door uw deelname hieraan zou u bedreigd worden (CGVS p.9-10). Uw bewering dat u betoogde tegen de sterke positie van de religie in uw samenleving en hierdoor persoonlijk bedreigd zou worden kan gelet op uw manier van handelen niet overtuigen. Zo stelt u enerzijds tegen de religieus-politieke leiders te hebben betoogd doch anderzijds geeft u aan te hebben gewerkt voor de liefdadigheidsorganisatie Alyatem, waarvoor u werkte sinds 1 januari 2015 (CGVS p.7, p.9) en waarvan u een loon ontving op het moment dat u ging betogen (CGVS p.7). Dit is immers een sjiitische organisatie die zelf geleid wordt door een hoge sjiitische geestelijke persoon Muhammed Saeed Al Hakeem (Vragenlijst DVZ, Vraag 3 en CGVS p.13) wiens sjiitische broer de leider is van een sjiitische politieke partij volgens uw verklaring (CGVS p.13). U hiermee geconfronteerd, vergoelijkt u dat Muhammed Saeed Al Hakeem niet corrupt is in tegenstelling tot zijn broer en familie (CGVS p. 13). Dit argument biedt geen afdoende verschuiving om uw handelswijze te kunnen verklaren daar u nooit eerder aangaf dat deze ‘tegenstelling’ binnen de familie Al Hakeem voor u belangrijk zou zijn en u zich er daardoor mee kon verzoenen te werken voor deze organisatie. U haalde dit bijvoorbeeld niet spontaan aan tijdens de bespreking van uw asielmotieven, noch bij DVZ noch bij het CGVS (Vragenlijst DVZ, CGVS p.9-13). U maakte daarenboven noch bij het CGVS noch bij DVZ allusie op het gegeven dat deze persoon een geestelijke is en uw organisatie vanuit de sjiitische visie gericht is op de maatschappij. De vaststelling dat u dit nooit eerder hebt vermeld komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Het weinig geloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt nog versterkt als na onderzoek door het CGVS blijkt dat Muhammed Saeed Al Hakeem niet een gewone islamgeleerde maar een Ayatollah is en dat Muhammed Saeed Al Hakeem maar één telg is uit de gerespecteerde sjiitische Hakeem familie die al generaties in Najaf bekend staan als Islam geleerden (Zie blauwe map websites Alyatem.net en Alhakeem.com). Dat u dit niet vermeldde bij het CGVS en bij DVZ komt uw geloofwaardigheid én de

zwaarwichtigheid van uw vrees niet ten goede. Een bezoek aan de website van uw organisatie leert aanvullend dat uw organisatie Alyatem net een verlengstuk is van deze religieuze visie. Alyatem, ook bekend onder de naam Orphan Charity Foundation, blijkt een duidelijk religieuze organisatie die volledig past binnen de visie van deze sjjiitische religieuze leider Muhammed Saeed Al Hakeem. Hiermee wordt duidelijk dat u zelf een sjjiit bent die in Najaf zeer goed ingebed is in de sjjiitische samenleving en zelf werkt voor een organisatie met een duidelijke sjjiitische signatuur. Bovendien geeft u zelf aan dat u sjjiit bent en ook uw stam voor zover u weet sjjiitisch is, behalve misschien enkele sub-stammen (CGVS p.5). U geeft aan dat u en uw ouders normale sjjiitische moslims zijn, niet overdreven maar wel gelovig, u en uw ouders bidden wel degelijk af en toe (CGVS p. 10). Uit dit alles kan niet worden afgeleid dat u problemen met het sjjiitisch gezag op zich zou hebben.

Verder dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken waarom u en uw familie zouden worden gevisieerd naar aanleiding van uw rol in/uw deelname aan deze betogingen. U toonde aan het CGVS foto's van uzelf bij een betoging (CGVS p.12) en het wordt door het CGVS niet betwist dat u aanwezig was bij een (of meerdere) betoging(en). Echter, bij de bespreking van uw rol in kader van de betogingen ondermijnen vaagheden en discrepanties volledig uw geloofwaardigheid hieromtrent waardoor geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat u betogingen organiseerde, noch dat deze zich richten op Najaf en dat u persoonlijk zou gevisieerd worden. Ten overstaan van DVZ gaf u aan dat u elke vrijdag betogingen in Najaf organiseerde tegen de corruptie binnen de Raad van Najaf (Vragenlijst DVZ, punt 3, vragen 3 en 5). Tijdens uw verklaringen bij het CGVS blijkt echter dat u in Najaf ging betogen zoals enorm vele landgenoten van u in verschillende andere steden doen, niet met een boodschap tegen de leiders van Najaf maar met overal dezelfde boodschap tegen de regering van Irak en tegen de corruptie van alle religieuze leiders (CGVS p.5, p.9). De betogingen noemen jullie "Harak Shabi" gaf u aan, oftewel zijn dat betogingen die openstaan voor iedereen (CGVS p.11) en u geeft aan dat u niet betoogde in naam van uw organisatie (CGVS p.9). Uit uw verklaringen blijkt dat u zich enkel als jongere aansloot bij de betogingen die in het hele land gehouden werden (CGVS p.9). Dit blijkt additioneel ook duidelijk uit de beelden van andere betogingen en getuigenissen die u van (sociale) media haalde en die u via een CDROM bij het CGVS aangaf (CGVS p.5). Uit al uw bijhorende verklaringen blijkt dat u via de CD-ROM voorbeelden aanreikte van wat andere betogers, net als u, zou zijn overkomen (CGVS p.4-5 en p.10-11). Deze voorbeelden van getuigenissen op Al Jazeera of een filmpje op sociale media die u aanhaalde zijn echter geenszins beperkt tot Najaf maar spreidden zich uit over heel Irak. U geeft ook zelf bij het CGVS aan dat u protesteerde tegen het algemene corrupte beleid van uw land (CGVS p.9) en dat heel het land aan het betogen was geslagen (CGVS p.12). Het is bijgevolg ongeloofwaardig dat u in een eerste gesprek enkel aanhaalde dat u zeer specifiek zou protesteren tegen de Raad van Najaf (Vragenlijst DVZ, Vragen 3 en 5) en dat u de Raad van Najaf verdacht van u te bedreigen (Vragenlijst DVZ, punt 3, Vraag 5). Bovendien, gezien uw eerdere verklaringen bij DVZ, is het opvallend dat u het op het CGVS nergens heeft over de Raad van Najaf, niet wanneer u de redenen bespreekt waarom u gaat betogen (CGVS p.4-5, p.9-11) en niet wanneer u spreekt over wie u bedreigde (CGVS p.11). U geeft aan bij het CGVS, in tegenstelling tot bij DVZ, dat u niet weet wie u én uw broer bedreigd zou hebben (CGVS p.11).

Verder dient te worden opgemerkt dat u geen organiserende rol op u nam tijdens de betogingen zoals u eerder beweerde bij DVZ. U geeft aan dat u spandoeken heeft opgehangen tijdens deze betogingen, u voelde zich als jongere betrokken bij de boodschap, ook wilde u andere jongeren aansporen mee te betogen en op te komen voor hun rechten (CGVS p.9). Uw profiel zou kunnen gekwalificeerd worden als een actieve deelnemer. Dit in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen waarbij u aangaf dat u organisator was van betogingen (Vragenlijst DVZ, punt 3, vraag 5). Dat u bij DVZ aangaf dat u elke vrijdag een betoging organiseerde (Vragenlijst, Vraag 5), terwijl u bij het CGVS aangaf dat u slechts naar drie betogingen ging, doet verder de wenkbrauwen fronsen.

Verder haalde u eerst aan bij het CGVS dat u informatie op een CD-ROM aan het CGVS aanbood waaruit zou blijken dat leden die net als u actief zijn bij de organisatie Alyatem gevisieerd zouden worden (CGVS p.4). Wanneer u echter na het bekijken van deze beelden gevraagd werd naar voorbeelden blijkt dat u de mensen op de beelden van de CD-ROM enkel kent van tijdens de betoging en niet van in uw organisatie (CGVS p. 9-11). De betogingen werden volgens u "Harak Shabi" genoemd, betogingen waarop iedereen komt betogen. De persoon Hassan al Barki die u aanhaalt heeft u enkel gezien tijdens de betoging en u werkte nooit samen met hem, verklaarde u (CGVS p. 11). U haalt verder geen enkel voorbeeld aan van een persoon die u zou aansturen of met wie u samenwerkte die iets overkomen is of die gevaar zou lopen. U kan bijgevolg nergens aannemelijk maken dat u persoonlijk meer risico zou lopen dan een andere betogers die louter aan een manifestatie deelnam.

Gelet op deze vaststellingen maakt uw verhaal dat u en uw familie persoonlijk gevisieerd worden wegens uw deelname aan deze betogingen een weinig geloofwaardige indruk. Dit wordt nog onderstreept door volgende vaststellingen. Zo stelde u immers bij DVZ dat u de Raad van Najaf verantwoordelijk achtte voor uw bedreiging (Vragenlijst DVZ, punt 3, vraag 5), terwijl u bij het CGVS

aangeeft dat u het niet weet, dat er vele partijen zijn in Irak en dat vele partijen spionnen stuurden naar de betogingen (CGVS p.9-10). U denkt verder dat deze partijen mensen hebben ingehuurd om u te vermoorden (CGVS p.10), wat toch wel een heel andere weergave van de feiten is. U haalde aan dat de mensen die u zochten tweemaal bij uw ouders langsgingen (CGVS p.11), terwijl u eerder maar één datum aangaf, meer bepaald 11 januari (CGVS p.3) en vervolgens zei u dan dat verschillende mensen waren langs geweest op verschillende momenten (CGVS p.8). U beweerde verder dat deze mensen uw broer ontvoerden op 21 maart 2016 (CGVS p. 3-4, p.11) waarbij hij 2 à 3 dagen werd vastgehouden en waarbij hij mishandeld werd. U gevraagd naar de daders van de ontvoering heeft u eerst geen enkel idee wie ze zijn (CGVS p.3), waarna u later verklaarde dat uw broer hoorde dat ze spraken over Amar Al Hakim, de leider van de Dawa partij (CGVS p.11). Amar zou dan een broer zijn van de leider van uw liefdadigheidsorganisatie maar dat kan helemaal niet overtuigen daar u dit nooit spontaan vermeldde bij de bespreking uw vrees (CGVS p.9-11), de bespreking van uw organisatie (CGVS p.4, p.7, p.9, p.13), of eerder bij de bespreking van de bedreiging van uw broer of ouders (CGVS p.3-4).

Gezien de vele gevonden discrepanties en vaagheden kan het verder absoluut niet overtuigen dat u een bepaald deel van het DVZ verslag in vraag stelt en is uw houding tegenover het verslag van dit eerste gesprek compleet misplaatst (CGVS p.2-4). Niet al deze discrepanties kunnen verklaard worden door een vergissing of verkeerde vertaling. De kwaadwilligheid die u veronderstelde van de tolk in het eerste gesprek, is gelet op de vele gevonden discrepanties, ongeloofwaardig. Het feit dat u vroeg een spiekbrieftje te mogen gebruiken met betrekking tot de data (CGVS, p.6) doet gelet op de gevonden discrepanties verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen. Het is immers de taak van asielzoeker om zich ter dege voor te bereiden op een interview om spontaan zijn verhaal te kunnen vertellen. Een spiekbrieftje met data willen gebruiken, komt de geloofwaardigheid van de asielzoeker in dezer niet ten goede.

Ook de documenten die u neerlegt kunnen de appreciatie niet ombuigen in positieve zin. De documenten betreffende uw identiteit en die van uw familie staan niet ter discussie. Uw loutere lidmaatschap van de Orphan Charity Foundation wordt op zich niet betwist, doch deze badge is geen bewijs van de door u beweerde problemen. De foto's waarop u te zien bent op een betoging bieden enkel een aanwijzing van het gegeven dat u op een (of meerdere) betogingen aanwezig was, niets meer en niets minder. De foto met daarop uw gewonde broer geeft niets weer over de plaats, de omstandigheden waarin dit gebeurde of de aard van de opgelopen verwondingen. Een dergelijke foto kan enkel ter ondersteuning dienen van geloofwaardige verklaringen. Dat is hier niet het geval. Dezelfde redenering gaat op voor het medisch attest over de verwonding die uw broer opliep. Dat attest lijkt verder bijzonder amateuristisch opgesteld met vele fouten tegen de Engelse taal. Ook de klacht bij de rechtbank van Najaf die u neerlegde kan enkel dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval, en zoals reeds werd aangestipt, niet het geval is. Bovendien dient wat betreft Irak te worden gewezen op de veelvuldige corruptie en documentenfraude waarbij elk document zeer gemakkelijk verkrijgbaar en/of namaakbaar is (zie blauwe map: COI FOCUS- Irak Corruptie en Documentenfraude – oktober 2016).

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève."

Verzoeker weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus niet. Hij beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De Raad neemt de motivering van de bestreden beslissing, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, over.

Waar verzoeker in de aanvullende nota van 15 november 2016 opnieuw ingaat op het verhaal van zogenaamde lotgenoten (zie ook CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 4-5), merkt de Raad op dat deze documenten kaderen in ongeloofwaardige verklaringen. De voorgelegde documenten, die slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben wanneer deze worden voorgelegd in het kader van een geloofwaardig asielrelaas, veranderen bijgevolg niets aan de bovenstaande vaststelling dat verzoeker er absoluut niet in slaagt de aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken, gelet op talrijke discrepanties en vaagheden in zijn verklaringen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in mensonterende omstandigheden terecht zouden komen. Uit de informatie die hij in dit kader aanbrengt kan namelijk geenszins worden afgeleid dat de humanitaire situatie aldaar dermate ernstig zou zijn dat een loutere aanwezigheid in deze regio met zich zou brengen dat hij er in een onleefbare situatie terecht zou komen. Verzoeker toont bovendien geenszins concreet aan in welke omstandigheden hij terecht zou komen in zulke situatie. In dit kader dient daarenboven te worden vastgesteld dat uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker in Zuid-Irak beschikt over een uitgebreid familiaal netwerk en aldaar aldus de nodige opvang en ondersteuning kan genieten (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6).

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit het geheel van de informatie zoals opgenomen in het dossier blijkt bovendien duidelijk dat de situatie in Najaf, de regio van herkomst van verzoeker in het zuiden van Irak, hoegenaamd niet kan worden beschouwd als een situatie waarin artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet toepassing kan vinden. Het offensief van IS heeft deze regio niet bereikt. De veiligheidsmaatregelen in Najaf werden opgedreven. Najaf is stevig in handen van de Iraakse autoriteiten en er vinden in de regio geen directe confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger, de milities en de PMU. Er vinden in Najaf nagenoeg geen (zware) veiligheidsincidenten plaats en er vallen bijna geen burgerslachtoffers. De incidenten waarnaar verzoeker verwijst in het onderhavige verzoekschrift vonden dan ook nagenoeg allemaal plaats in andere provincies van Irak. Uit de voormelde informatie blijkt eveneens dat Najaf door verzoeker op een veilige wijze kan worden bereikt. Daargelaten de vaststelling dat de arresten van de Raad geen precedentenwerking kennen, is de verwijzing naar de arresten van 6 februari 2015 en 23 februari 2016 niet dienstig aangezien de landeninformatie in voorliggend dossier actueel is.

Gelet op het voormelde bestaan in verzoekers hoofde geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP